

Zbirka medijskih objav

JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI, za obdobje 25. 12. 2015

Število objav: 9	Pa ta viža ni preč: 0	Rado Simoniti - ... besede: 0
Internet: 2	Borderliner: 0	Svetovni dan ... petja: 0
Radio: 2	Tekmovanje ... Savi: 0	Kulturni vodiči: 0
Tisk: 5	Zborovsko ... Evrope: 0	
Spremljane teme:	Slovensko ... pesem: 0	
Srečanje big bandov: 0	Srečanje ... brega: 0	
Javni sklad ... dejavnosti: 9	Vizije, ... skupin: 0	
Kulturna šola: 0	Tekmovanje ... stopnji: 0	
Linhartovo srečanje: 0	Ringaraja: 0	
Festival MareziJazz: 0	Klovnbuf: 0	
Tabor ... Stični: 0	Kiparska delavnica Les: 0	
Opus 1: 0	Mladinska ... Piran: 0	
Pika miga: 0	Mednarodni ... Beltinci: 0	
Mednarodno ... Maribor: 0	Državno srečanje ... pelji: 0	
Adamičeva pomlad: 0	Likovna delavnica ... Paki: 0	
Priznanja JSKD: 0	Mentorjev feferon 2013: 0	
Pevci nam ... godejo: 0	Prevajalnica JSKD: 0	
Živa, festival ... mladih: 0	Mednarodna ... pedagogike: 0	
Potujoča muzika: 0	Tekst v podobi: 0	
Festival neodvisnega filma: 0	Balada o strugarju: 0	
Filmski ... laboratorij: 0	Sklepno ... avtoric: 0	
Festival mlade ... Urška: 0	Dan kulturnih ... kulture: 0	
Rastoča knjiga: 0	Slovenski zborovski arhiv: 0	
Srečanje ... ustvarjalcev: 0	Zmes za ples, ... plesu: 0	
LOAC: 0	Ljubiteljska ... kriza: 0	
Žive besede - festival: 0	Maraton v Španskih borcih: 0	
	Musica creativa: 0	
	Mentor, ... mentorje: 0	
	Parafraze: 0	
	Kult3000: 0	
	Bojan ... tirnice: 0	
	KULT3000 Monošter: 0	
	Teden ljubiteljske kulture: 0	
	Delavnica, polna nereda: 0	

Seznam objav v zbirki:

Internet	Naslov	Franci Černelč je kipar, glasbenik, pesnik...		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	RTVSLO.si; 511.046		
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 12. 2015		
Stran v zbirki: 6	Avtor	Goran Rovan		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...skladbic, ki so jih zborčki otroških vrtcev iz Šmarja pri Jelšah zapeli skupaj. Zbirko teh pesmi z naslovom »Ciciban poje« je v knjižni in zvočni obliki izdal Javni sklad za kulturne dejavnosti Rogaška Slatina. Franc Černelč deluje tudi kot organizator kulturnih prireditev. Tako že deveto leto pripravlja in vodi srečanja ljudskih pevcev »Pod...			

Tisk	Naslov	Skupaj zapojejo tudi doma		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Vestnik Murska Sobota; 63.000	Stran: 26	Površina: 274 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 12. 2015		
Stran v zbirki: 7	Avtor	J. G		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...družina Repenšek iz Mozirja, družina Gregorc iz Frankolovega in skupina Zvonček iz Bogojine. Organizatorji prireditve so bili lendavska območna izpostava Javnega sklada za kulturne dejavnosti, Kulturno društvo Kobilje in Občina Kobilje. %A jfl mEmkmmr Nastopili sta tudi sestri Gruškovnjak s prijateljicami iz Turnišča. fotografija oi jskd...			

Tisk	Naslov	Osvojil še Severjevo nagrado		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47.000	Stran: 15	Površina: 386 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 12. 2015		
Stran v zbirki: 9	Avtor	Tina Strmičnik		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...Nastopil bo v predstavi MacBeth, ki jo bo uprizorilo Gledališče Zarja Celje, in v Živalski farmi, ki jo pripravlja Hiša kulture Ceije. TINA STRMČNIK Foto: JSKD Gre za nagrado na področju gledališča, ki jo sklad Staneta Severja, ustanovljen v spomin na legendarnega slovenskega gledališkega in filmskega igralca,...			

Radio	Naslov	21. Bienalna razstava fotografij Pokrajina 2015		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Radio Triglav; 12.000	17:08	Trajanje: 1 min
	Rubrika, Datum	Gorenjski razgled; 24. 12. 2015		
Stran v zbirki: 10	Avtor	Unknown		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...letos člani Fotokluba Jesenice izkazali kot uspešni organizatorji klubskih razstav ter regijske razstave Ujeti pogledi 2015 skupaj z Območno izpostavo Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti Jesenice. ...			

Radio	Naslov	Potrdili člani sveta Javnega sklada Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti		
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Radio Triglav; 12.000	17:00	Trajanje: 1 min
	Rubrika, Datum	Gorenjski razgled; 24. 12. 2015		
Stran v zbirki: 11	Avtor	Unknown		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	RA TRIGLAV, 24.12.2015, GORENJSKI RAZGLED, 17:03 Jeseniški svetniki in svetnice so na zadnji seji potrdili tudi tri člani sveta Javnega sklada Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti, Območna izpostava Jesenice, in sicer Andreja Černeta, Barbaro Toman in Anžeta Koširja. Na zadnji			

Tisk	Naslov	Skoraj vsak dan me preseneti podatek, kdo vse živi v Domžalah		
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Domžalski slammnik;	Stran: 6	Površina: 1.838 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 23. 12. 2015		
Stran v zbirki: 17	Avtor	Kozlevčar Mateja Kegel		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...društva, klubi, tudi v Radomljah, Dobu, Ihanu imamo zelo močne skupine, ki pripravljajo prireditve. Zelo dobro sodelujemo tudi z Zvezo kulturnih društev in JSKD. Glede na to, kam vse me povabijo, vem, da se veliko dogaja. Imamo preko 200 društev, od športnih, kulturnih do društev, kot so simfonični orkester, godba,...			

Internet	Naslov	V Izoli tretja edicija festivala IZIS		
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Radiocapris.si;		
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 12. 2015		
Stran v zbirki: 18	Avtor	Unknown		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...Festival nastaja s podporo Italijanske samoupravne narodne skupnosti Izola, In/Visible cities festivala urbane multimedije, Ministrstva za kulturo in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti....			

Tisk	Naslov	Lepote našega kraja		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Primorske novice - Istra;	Stran: 12	Površina: 283 cm ²
	Rubrika, Datum	Novice; 23. 12. 2015		
Stran v zbirki: 19	Avtor	Janez Mužič		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...predstavijo tudi z razstavami svojih zadnjih del. Tako so julija povabili na razstavo Potepanje po Istri, konec novembra pa v sodelovanju z ZKD Piran, JSKD 01 Piran in Občino Piran še na njihovo tradicionalno jesensko razstavo, ki so jo poimenovali Lepote našega kraja. Na slednji je z enim ali več deli sodelovalo...			

Tisk	Naslov	Jubilejni koncert Tunjiškega okteta		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Gorenjski glas - Kamniški občan;	Stran: 8	Površina: 347 cm ²
	Rubrika, Datum	Ostalo; 24. 12. 2015		
Stran v zbirki: 20	Avtor	Matej Stele		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...skozi trideset let delovanja domačega okteta. Ob koncu je bil čas za priznanja, zahvale in čestitke. V imenu Javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD) je oktetu čestitala Tina Dobovšek, samostojna svetovalka kamniške območne izpostave JSKD, ki je tudi podelila Gallusova priznanja za aktivno udejstvovanje na področju ljubiteljske glasbene dejavnosti....			

Franci Černelč je kipar, glasbenik, pesnik...

24. december 2015 ob 10:01
Hrastje, Bistrica ob Sotli - MMC RTV SLO

Za 62-letnega Francija Černelča iz Hrastja pri Bistrici ob Sotli bi lahko rekli, da je glasbenik, pesnik, skladatelj, kipar, slikar, organizator kulturnih dogodkov in še kaj. Je vsestranski ustvarjalec, ki je z dolgoletnim delovanjem na področju kulture v pustil velik in neizbrisen pečat.

Franci Černelč pravi, da je že od mladih nog rad risal, gnetel glino, rezljal les. Po končani osnovni šoli se je najprej izučil za steklarja. Potem je monotono delo v brusilnici zamenjal in pet let delal na Osnovni šoli Kozje kot učitelj glasbe, predtem pa je dokončal še Pedagoško akademijo v Mariboru. Po kratki učiteljski karieri se je spet vrnil v steklarsko delavnico obrata Dekor v Kozjem, ki je sodila pod okrilje Steklarne v Rogaški Slatini. Tam je prevzel vodenje unikatnega oddelka in ostal vse do upokojitve. Kot sam pravi, je v Dekorju z ekipo odkrival nove izrazne možnosti stekla kot zelo plemenitega materiala. Tako so poglobljali znanja tradicionalnih tehnik oblikovanja in okraševanja in ustvarili lepo število eksponatov, ki niso ostali neopaženi. Ustvarjal je res unikatne izdelke, kot so bili Slomškov mašni kelih, ki so ga podarili papežu Vojtili, izdelal je kristalni globus za ruskega in ameriškega predsednika, oblikoval kolekcijo Zlata nit in številne druge brušene kristalne skulpture, gravure portretov, športne trofeje in še bi lahko naštevali.

Zadnja leta, ko so se njegovi štirje sinovi začeli osamosvajati in je imel nekoliko več prostega časa, pa se je vse bolj posvečal kiparstvu. Lotil se je kiparjenja v lesu in kamnu. Leta 2005 so ga povabili na mednarodni kiparski simpozij Forma viva v Makole. Od takrat naprej se te izjemno dobro organizirane kiparske in slikarske manifestacije redno udeležuje. Tako je nastal ob poteh Forma viva v Makolah in v bližnji okolici že kar lep opus njegovih skulptur v kamnu. Te krasijo tudi nekatere druge kraje po Sloveniji, od Sežane do Slovenske Bistrice, nekaj pa jih je tudi v Bistrici ob Sotli, Podsredi, Kozjem in v drugih okoliških krajih. Černelč o svojem kiparskem ustvarjanju pravi, da je v bistvu nadaljevanje njegovega izražanja v steklu, s čimer je pridobil še eno dimenzijo. Ob tem dodaja: *»Kiparjenje mi predstavlja poseben užitek. Ob tem nastaja neka posebna napetost, včasih tudi malo strahu, da se kaj ne zalomi, saj pri kamnu ni vrnitve. Mislim, da je pri tem ustvarjanju zelo pomembna sama priprava. Treba je stvari sam pri sebi zbristriti, izoblikovati v glavi, nato pa se mi zdi, da to prenašaš na material, tako kamen kot les, skoraj samodejno. In potem to kar gre, čeprav je naporno in traja kar precej časa, da se kip dokonča. Sam se oziram v preteklost, upodabljam predvsem ljudi, včasih pa naredim tudi kakšno abstraktno stvar.«*

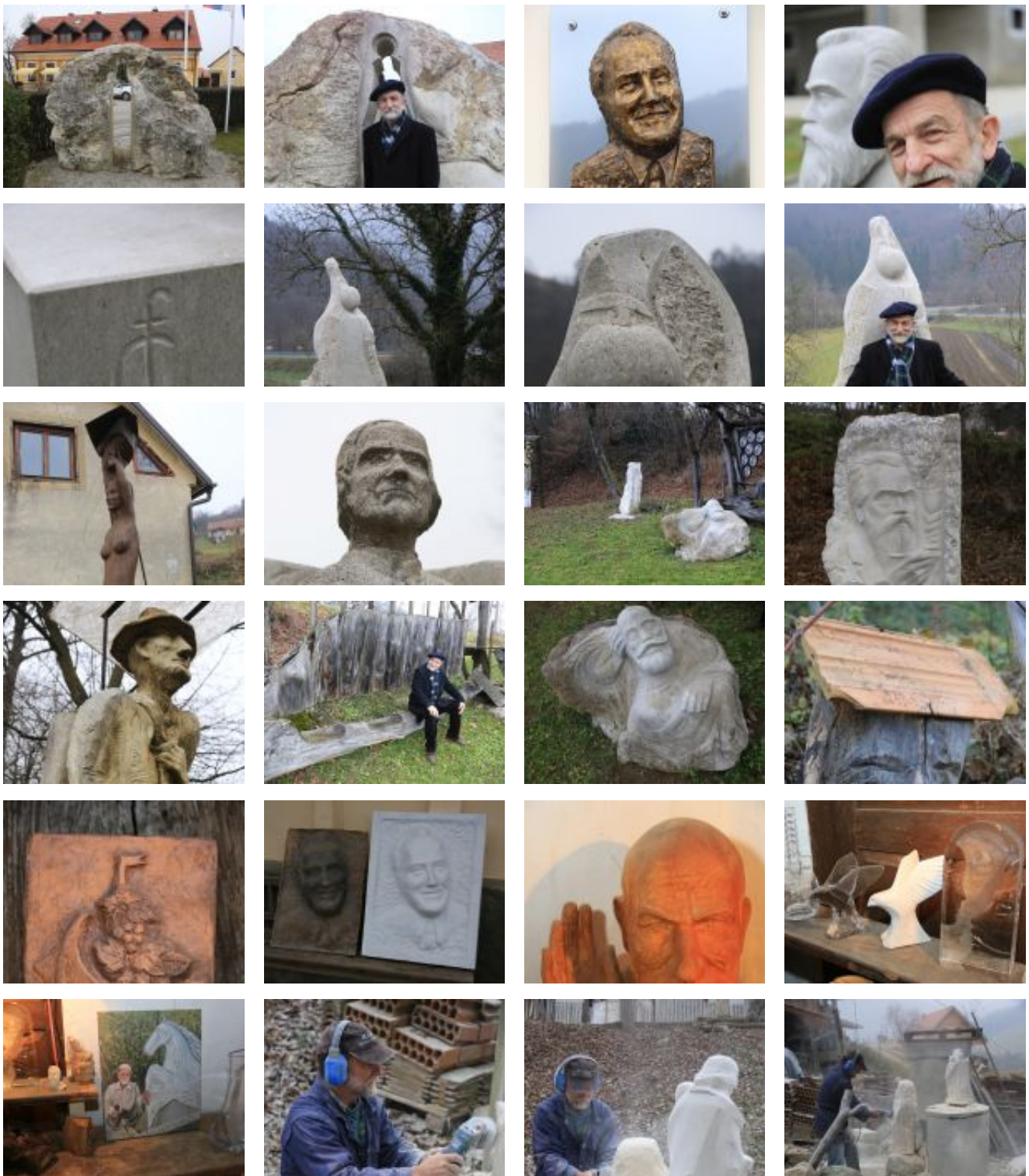
Vseskozi pa je bilo njegovo življenje povezano tudi z glasbo. To je oboževal že v mladosti, ko mu je bila glasba spremljevalka vsakdanjega dela in praznikov na deželi. Zato mu je oče kmalu kupil prvo harmoniko. Pozneje je tudi veliko bral in v puberteti začel pesniti. Pesmi je zbral in leta 2003 izdal v pesniški zbirki, ki jo je naslovil Muzikant, zanjo pa je naredil tudi ilustracije. Nekaj svojih pesmi je tudi uglasbil in napisal precej pesmic za otroke. Svojo bogato glasbeno kariero pa Franci takole opiše: *»25 let sem vodil pevski zbor v Bistrici ob Sotli, tudi v Kozjem, Planini pri Sevnici. Ko pa sem nekak spoznal, da z zborom prihajajo mladi, sposobni, sem oddal dirigentsko palico in ustanovil svojo glasbeno skupino, ki se imenuje Nojek. V tej zasedbi gojimo skoraj deset let predvsem slovensko ljudsko glasbo, ki mi je bila vedno največji navdih. Ob tem pa vodim tudi pihalno godbo Orlica, ki sem jo tudi ustanovil in postavil pokonci.«*

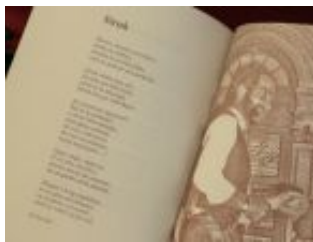
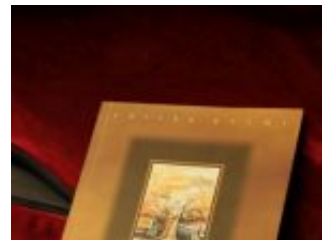
Leta 1992 je zbral skupino učencev OŠ Bistrica ob Sotli, zanjo ustvarjal besedila in glasbo s pridihom srednjega veka. S to skupino, poimenovano Trubadurji, so vzbudili precejšnje zanimanje, nastopali doma in drugod, celo na slovesnosti ob 50-letnici Kmečkega glasu in 25-letnici revije Moj mali svet na Cekinovem gradu v Ljubljani. V 25 letih otroških pevskih revij v Rogaški Slatini je nastalo 25 skladbic, ki so jih zborčki otroških vrtcev iz Šmarja pri Jelšah zapeli skupaj. Zbirko teh pesmi z naslovom *»Ciciban poje«* je v knjižni in zvočni obliki izdal **Javni sklad za kulturne dejavnosti** Rogaška Slatina.

Franc Černelč deluje tudi kot organizator kulturnih prireditev. Tako že deveto leto pripravlja in vodi srečanja ljudskih pevcev *»Pod staro lipo«* na Križan Vrhu v občini Bistrica ob Sotli, kjer se predstavljajo skupine iz domače in okoliških občin. In to na prostem, brez pridobitev sodobne tehnike. Vseskozi je vpet v javno življenje, zlasti na kulturnem področju. Tako je bil v času, ko je živel v Kozjem, tam ustanovitelj in predsednik organizacije Glasbene mladine, pa tudi predsednik kulturnega društva. Po vrnitvi na dom v vas Hraste je bil od

leta 1986 šest let predsednik Kulturnega društva v Bistrici ob Sotli. Tam si je prizadeval za čim boljše možnosti za knjižničarsko, gledališko in druge ljubiteljske kulturne dejavnosti. Za svoje delo na področju ljubiteljske kulture je leta 1998 prejel srebrno plaketo **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** Republike Slovenije. Leta 2005 pa je podal pobudo za ustanovitev Društva steklarjev Slovenije, ki povezuje mnoge obrtnike, poznavalce, umetnike in tudi podjetja iz cele Slovenije s ciljem ohranjati steklarsko dediščino in usmerjati v večjo ustvarjalnost.

Goran Rovan, TV Slovenija

Objave so namenjene interni uporabi v skladu z odločbami ZASP in se brez soglasja imetnika pravic ne smejo prosbo razmnoževati in distribuirati!

Prireditev Družina poje v Kobilju

Skupaj zapojejo tudi doma

Nastopile družine s prijatelji in sorodniki iz Pomurja in drugih območij Slovenije

Nastopili sta tudi sestre Gruškovnjak s prijateljicami iz Turnišča. FOTOGRAFIJA OI JSKD LENDAVA

V Kobilju so že enaindvajsetič pripravili prireditev Družina poje, na kateri se na odru z glasbenimi nastopi vsako leto predstavijo družine in prijatelji iz Pomurja in drugih območij Slovenije v skladu z geslom Večer topline, ki ga ne pozabiš.

Obiskovalci prireditve so prisluhnili petju, kakršno je večkrat slišati tudi na naših domovih. Nagovoril jih je kobiljanski župan Robert Ščap, ki je na

prireditvi občanki Mariji Trajber podelil posebno priznanje za vsestransko delovanje v občini, še posebej na kulturnem področju.

Najprej so nastopili Ivana Pleger in vnuk Aleks Zelenik iz Cerkvenjaka, družina Stajnko iz Vidanovec, zakonca Donko iz Gornje Bistrice, družina Strmšek z Brinjeve gore, sestre Jakob iz Dobrne in družina Vačovnik iz Mozirja. Potem pa so se predstavi-

li še zakonca Sraka iz Bratonec, sestre Nedeljko iz Savec, sestre Gruškovnjak s prijateljicami iz Turnišča, družina Repenšek iz Mozirja, družina Gregorc iz Frankolovega in skupina Zvonček iz Bogojbine. Organizatorji prireditve so bili lendavska območna izpostava javnega sklada za kulturne dejavnosti, Kulturno društvo Kobilje in Občina Kobilje.

J. G.

Osvojil še Severjevo nagrado

Ljubiteljski igralec Nejc Jezernik po dveh letih sodelovanja v gledališču žanje izjemne uspehe

Nejc Jezernik, ki je od leta 2013 član igralskega ansambla Gledališča Zarja Celje, je minulo nedeljo v Škofji Loki prejel Severjevo nagrado in tako zbirki nagrad, ki jih je osvojil v zadnjem letu, dodal še eno lovoriko.

Nejc Jezernik je Severjevo nagrado prejel za igralske dosežke v slovenskem ljubiteljskem gledališču. Komisija je zapisala, da je že pri oblikovanju vloge v sodobni burki Milana Jesiha z naslovom Triko pokazal svoje igralske sposobnosti tako v smislu gradnje gledališkega lika kot njegovega vključevanja v kontekst predstave. Še bolj je svojo ustvarjalnost razvil v uprizoritvi sodobne drame Blazinec, kjer je oblikoval lik Michaela, rahlo zaostalega brata pisatelja Katuriana.

Ker gre za njegovo prvo resno vlogo, je vanjo vložil ogromno truda, časa in energije. Poudaril je, da se je ogromno učil, znanje pa je med drugim srkal od številnih igralskih kolegov v Gledališču Zarja Celje. Ne skriva, da so številne nagrade, ki jih je osvojil v zadnjem letu, med njimi sta tudi matiček za igralsko stvaritev in plaketa za najboljšega igralca osmega Repassage festivala v srbskem Ŭbu, zanj veliko presenečenje. »Ne zavedam se še razsežnosti svojih dosežkov. Je pa Severjeva nagrada zagotovo velika potrditev. Zanj sem neizmerno hvaležen, saj kaže, da hodim po pravi poti in da sem se v življenju odločil prav.«

Gledališče nastavlja ogledalo

V obrazložitvi Severjeve nagrade so zapisali, da se je mlad igralec študija vloge Michaela za igro Blazinec lotil

izjemno premišljeno, temeljito in postopoma, zavedajoč se, da hodi po tankem robu. Tako je nastal pretresljiv lik rahlo zaostalega posameznika, ki zaradi svoje posebnosti še toliko bolj intenzivno doživlja tesnobe in stiske današnje stvarnosti. »Zdi se mi, da svoj lik iz predstave v predstavo bolj globoko dojemam, z vsako ponovitvijo grem lažje na oder, vedno odkrijem nekaj novega. Od premiere je minilo več kot leto in kdor si danes ogleda predstavo, zagotovo doživi nekaj novega. Vsa ekipa je od premiere do zdaj naredila ogromen preskok.«

Spomnimo, da igra govori o težkih temah, tudi o nasilju nad otroki, a po besedah letošnjega Severjevega nagrajenca prav s tem pri občinstvu spodbuja premislek o svetu, v katerem živimo. Tema je pri zasedbi sprva vzbujala nekaj pomislekov, vendar je na koncu prevladala odločitev, da mora gledališče ljudem pokazati tudi to, pred čemer si sicer radi zatiskamo oči. Po besedah Jezernika je namen igre podati svoje sporočilo. Cetudi ljudje domov odidejo v tišini ali v solzah, je prav, da nekaj časa posvetijo razmisleku o globljih temah in se poglobijo vase.

Na odru in pred kamero

Letošnji dobitnik Severjeve nagrade na področju ljubiteljskega gledališča Nejc Jezernik je dejaven tudi pri filmski umetnosti. Pred nekaj tedni so v Mestnem kinu Metropol prikazali film Igorja Pečolerja Zadnji Krog, kjer igra glavni lik – športnika Marcela. Sicer pa zaradi vseh svojih uspehov ne spi na lovorikah. V začetku prihodnjega leta načrtuje opravljanje sprejemnih izpitov na eni od gledaliških akademij v

tujini, pripravlja pa se tudi na dve novi predstavi. Nastopil bo v predstavi MacBeth, ki jo bo uprizorilo Gledališče Zarja Celje, in v Živalski farmi, ki jo pripravlja Hiša kulture Celje.

TINA STRMČNIK

Foto: JSKD

Gre za nagrado na področju gledališča, ki jo sklad Staneta Severja, ustanovljen v spomin na legendarnega slovenskega gledališkega in filmskega igralca, podeljuje od leta 1970. Dobitniki dobijo nagrade za igralske dosežke v poklicnih in ljubiteljskih gledališčih. Sklad nagradi tudi igralske dosežke študentov dramske igre.

Nejc Jezernik (desno) s soigralcem Alenom Mastnakom

21. Bienalna razstava fotografij Pokrajina 2015

RA TRIGLAV, 24.12.2015, **GORENJSKI RAZGLED**, 17:08

Člani Fotokluba Jesenice so v letošnjem letu uspešno sodelovali na številnih razstavah doma in po svetu ter prejeli vrsto priznanj. Na 21. Bienalni razstavi fotografij Pokrajina 2015 v Kranju je Janez Kramar za dolgoletno organizacijsko delo ter izredne ustvarjalne dosežke na fotografskem področju prejel najvišje priznanje, nagrado Janeza Puharja, ki jo podeljuje Fotografska zveza Slovenije. Janez Šmitek je prejel bronasto medaljo Janeza Puharja. Pira Morič bronasto medaljo Fotografske zveze Slovenije. Jasim Suljanovič je osvojil fotografski naziv kandidat mojster Fotografske zveze Slovenije. Jasmin Suljanovič in Janez Vrzel sta letos od mednarodne fotografske zveze prejela razstavljavki naziv **EFIAP**. Janez Vrzel je prejel še dve mednarodni priznanji ter prvo nagrado na regijski razstavi Ujeti pogledi 2015. Vinko Lautičar je na mednarodno razstavi prejel bronasto medaljo **PSA** za kolekcijo fotografij. Poleg tega so se letos člani Fotokluba Jesenice izkazali kot uspešni organizatorji klubskih razstav ter regijske razstave Ujeti pogledi 2015 skupaj z Območno izpostavo **Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti** Jesenice.

Potrdili člane sveta Javnega sklada Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti

RA TRIGLAV, 24.12.2015, GORENJSKI RAZGLED, 17:03

Jeseniški svetniki in svetnice so na zadnji seji potrdili tudi tri člane sveta Javnega sklada Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti, Območna izpostava Jesenice, in sicer Andreja Černeta, Barbaro Toman in Anžeta Koširja. Na zadnji seji so sprejeli tudi predlog pravilnika o povračilu prevoznih stroškov za otroke s posebnimi potrebami ter za otroke, ki se znajdejo v trenutno ogroženi situaciji. Pravilnik podrobneje določa pravila o povrnitvi prevoznih stroškov otrok s posebnimi potrebami, še posebej v delu, kjer je zakon o osnovni šoli nedorečen ter pravila o povrnitvi prevoznih stroškov za otroke in mladostnike, ki se znajdejo v trenutno ogroženi situaciji.

SKORAJ VSAK DAN ME PRESENETI PODATEK, KDO VSE ŽIVI V DOMŽALAH

TONI DRAGAR, ŽUPAN OBČINE DOMŽALE

Ob koncu leta je prav, da se ozremo po minulih uspehih in pokukamo proti prihodnjim izzivom. Tudi tokrat smo to naredili skupaj z županom občine Domžale Tonijem Dragarjem.

Naložba v garažno hišo morda izgleda kot nasedla, a imamo pozneje možnost tako nadgradnje, imamo uveljavljen sistem upravljanja in čas bo pokazal svoje ... Garažna hiša je danes tam, lepo se je vključila v okolje, imamo jo in čez čas bo čisto naša. Zanj smo tudi že prejeli ves evropski denar.

Mateja Kegel Kozlevčar**Foto: Iztok Dimc**

Ob koncu leta je prav, da se ozremo po minulih uspehih in pokukamo proti prihodnjim izzivom. Tudi tokrat smo to naredili skupaj z županom občine Domžale Tonijem Dragarjem. Sprehodili smo se skozi številne investicijske projekte, pozabili nismo niti na socialno šibke, župan pa je izpostavil cilje občine, kako postati invalidom, starostnikom, mladim in celo čebelam prijazno mesto. Ker se v zadnjih tednih veliko govori o garažni hiši, pa ‚selitvi‘ gasilcev pod okrilje zavoda, v igri pa sta tudi menjavi direktorja Centra za socialno delo ter Zavoda za šport in rekreacijo, smo spregovorili še o tem. Za konec nam je župan zaupal tudi svoje osebne želje za prihodnje leto.

Če se ozreva v iztekajoče leto, kateri so bili ključni projekti leta 2015?

To je bilo prvo leto po volitvah, ko smo pohiteli, ter decembra 2014 sprejeli proračuna za leti 2015 in 2016, da smo lahko takoj začeli z investicijami. Kaj vse smo delali, ste videli po razkopanih cestah. Zamenjava vodovodnih in kanalizacijskih cevi, ki so bile stare tudi do 50 let, teče s polno paro, verjetno bomo v nekaj letih vzpostavili situacijo, kakršna mora biti. Kot del evropskega projekta poteka kompletna rekonstrukcija vrtine na mengeškem polju v sodelovanju z občinama Trzin in Mengeš. Veliko napora je vložene v nadgradnjo Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik, projekt, v katerem sodeluje sedem partnerjev in kjer so nam obljubili evropska sredstva. Seveda pa vedno prihaja do problemov, če niso finančni, so lastninski, s soglasji, pa tudi s sodelovanjem države. Prav tukaj smo zelo

nezadovoljni in ni čisto vseeno, kdo je na vladi. Delamo po načrtih, a se pojavijo tudi izredne situacije, kot je bilo letos na področju protipoplavnih ukrepov. Kar se tiče komunalne izgradnje, govorimo o milijonskih zneskih, naša ideja pa je, da bomo še vsaj naslednjih 30 let pili vodo iz pipe, kar bo verjetno zelo kmalu dobrina.

Investicije potekajo tudi na mehkejšem družbenem delu, sodelujemo v projektu invalidom prijazna občina, v okviru katerega smo zagotovili dostopnost za invalide do občinske stavbe in upravne enote, v postopku je tudi izbira izvajalca za izgradnjo dvigala v prvo in drugo nadstropje občinske hiše, da bodo tako mamice z vozički kot ljudje na invalidskih vozičkih lahko prišli tako do moje pisarne kot do načelnika upravne enote, ki je v drugem nadstropju. Ta investicija bo izvedena po koncu zime. Nadaljujemo z izgradnjo in vzdrževanjem otroških igrišč po vsej občini in nadgradnjo rekreacijske poti ob Kamniški Bistrici. Veliko se dogaja tudi okoli tržnega prostora, ki je zaživel, vzpostavili smo sistem v Slamnikarskem muzeju, zaživeli so Menačenkova domačija,

likovna galerija, bazen, drsališče ... Trudimo se, da se dogaja na različnih področjih na vseh območjih naše občine. Zelo pomembno je področje socialne, od otroškega varstva, predšolske in šolske vzgoje, sanacije, ekologije. V letu 2015 smo veliko naredili, veliko pa nas čaka tudi v letu 2016.

Kakšen je pogled v leto 2016?

V prihodnjem letu načrtujemo sanacijo kanalizacije desnega kraka Kolodvorske ulice, od železniške postaje proti veleblagovnici, zapora bo predvidoma v juliju in avgustu, ko je manjša obremenitev prometa. Istočasno bomo sanirali most čez Kamniško Bistrico pri Športnem parku, ki je v slabem stanju, in potrebuje rekonstrukcijo. Sledi druga faza Bukovčeve, zapora bo na Viru, nato Koliška ulica. Rekonstrukcijo potrebuje tudi most med Dobom in Podrečjem, nekaj ulic v centru mesta, asfaltiranje izven centra, večja zadeva pa bo cesta Dob - Češenik - Turnše. Napovedujemo tudi začetek gradnje Osnovne šole Ihan, ki naj bi 1. septembra 2017 zaživila, saj OŠ Domžale in

PS Ihan pokata po šivih. OS Ihan bo devetletka, s čimer bomo razbremenili OŠ Domžale. Imamo pa na našem rezervnem seznamu za okoli 2 milijona evrov različnih investicij, od komunalne, športa in rekreacije, javnih zavodov, tudi dolgove, kot je športna ploščad v Krtini. Ko bo denar, jih bomo realizirali, in takrat tudi zaprli konstrukcijo za OŠ Ihan, sledila bo potencialna širitev OŠ Preserje pri Radomljah, zaključek energetskih sanacij vseh šol in sanacija vrtca Urša.

Garažna hiša je eden od projektov, ki je v medijih dvignil precej prahu, medtem ko med občani še ni zaživela. Kdaj pričakujete, da se bo prijala tudi med ljudmi in zakaj menite, da je niso posvojili takoj na začetku?

To je posebna zgodba. Pred volitvami je bil objavljen razpis, znotraj katerega je bilo ponujenih 1,5 milijona evrov za izgradnjo t. i. Park & Ride (Parkiranje in se pelji) projekta za razbremenitev Ljubljane z avtomobili. V Domžalah smo že imeli pripravljeno idejo, kako rešiti parkiranje v mestu, zato smo se morali na hitro odločiti ali projekt sprejmemo ali ne. Vedeli smo, da bo odločitev problematična v smislu razumevanja: ali boš vzel denar in naredil nekaj, kar morda ne bo delovalo tako, kot je treba, ali pa vse skupaj pustimo in poslušamo očitke, da nismo vzeli 1,5 milijona evrov evropskega denarja. Odločili smo se, da bomo hišo naredili ne glede na to, da smo vedeli, kakšen postopek predpisuje Evropa. Za pet let je predviden sistem Parkiraj in se pelji, po petih letih pa garažna hiša brez obveznosti postane last občine Domžale. Do takrat potekajo mesečne kontrole. Zavedamo se, da je zasedenost garaže slaba, upamo le, da se bodo pokrili vsaj stroški upravljanja. Dokler bo v Domžalah parkiranje brezplačno, do-

kler bomo imeli najemno pogodbo s Slovenskimi železnicami za parkirišče za SPB-1 in dogovor s Tušem, da ostane makadamsko parkirišče odprto, hudega navala na garažno hišo ne bo. Imamo pa povpraševanje okoli 30 stanovalcev, ki bi želeli najeti parkirna mesta, a zaradi sistema in pridobljenih evropskih sredstev pet let to ni možno, saj mora biti po 22. uri garažna hiša prazna. Po človeški plati sicer ne razumem tega načina, a zavedamo se, da bo pet let hitro minilo. Naložba v garažno hišo morda izgleda kot nasledla, a imamo pozneje možnost tako nadgradnje, imamo uveljavljen sistem upravljanja in čas bo pokazal svoje. Trenutno je povprečna zasedenost 40 vozil dnevno, kar je relativno malo, a se počasi prijema. Garažna hiša je danes tam, lepo se je vključila v okolje, imamo jo in čez čas bo čisto naša. Zanj smo tudi že prejeli ves evropski denar.

Smo pa želeli v okviru projekta dati dodano vrednost predvsem za prebivalce SPB-ja, ki praktično nimajo igrišča, zato smo se odločili, da bomo v prvem delu pripravili park, ki še nima končne podobe, gre za fitness na prostem, dva koša, klopi. Od spomladi pa bo na steni garažne hiše plezalna stena, ki bo pod upravljanjem Zavoda za šport.

Pred dobrim letom ste na soočenju kandidatov za župana pred ponovno izvolitvijo bili eden redkih, ki ste zagovarjali, da se v Domžalah veliko dogaja. Če pogledamo koledar dogodkov, ki se bodo v decembru odvili v Domžalah, je temu res tako. Kako občina poskrbi za raznolikost družbenega dogajanja v mestu in kako podpirate ostale organizacije v občini pri tem?

To sem takrat podkrepil tudi s konkretno informacijo z osrednjo stra-

njo našega časopisa, kjer je mesečno dejansko na dveh straneh navedeno, kaj vse se dogaja v občini. Kulturni dom, CZM, knjižnica so naše temeljne institucije, ki skrbijo za tovrstne dogodke, a tukaj so tudi Zavod za šport, društva, klubi, tudi v Radomljah, Dobu, Ihanu imamo zelo močne skupine, ki pripravljajo prireditve. Zelo dobro sodelujemo tudi z Zvezo kulturnih društev in JSKD. Glede na to, kam vse me povabijo, vem, da se veliko dogaja. Imamo preko 200 društev, od športnih, kulturnih do društev, kot so simfonični orkester, godba, pustna sekcija, KD Studenec, ki pripelje v mesto vrhunske opere in zelo dobro obiskane domače prireditve ... Smo edina občina v Sloveniji, v kateri se sta se lani na mestnem derbiju srečali prvoligaški ekipi v nogometu – Domžale in Radomlje. Letos decembra se je zgodila tudi zgodovinska tekma v prvi slovenski košarkarski ligi med Helios Suns in Lastovko. Teh prireditev je vsak teden veliko, imamo vrhunske športe, tudi mlajše kategorije v ligaškem sistemu, pa ples, atletika, karate, polovica biatlonske reprezentance je iz naše občine. Zelo dobro se je prijel tudi kino na prostem, kjer smo ukinili vstopnino. Vse več se dogaja tudi ob Kamniški Bistrici, veliko imamo tekaških prireditev, v naše mesto prihajajo spektakli, kot je bil kronometer. Imamo tudi zasebne iniciative, ki v mesto privabljajo glasbo, komedijo pa amaterska društva, kot sta KD Mlin Radomlje in KD Ihan z revolucijo, kot je bila predstava Moje pesmi moje sanje, ki je bila ves čas razprodana. Trudimo se, da imajo občani veliko izbire. Morda tisti, ki pravijo, da se nič ne dogaja, vsega tega ne vedo, ali pa to govorijo namenoma. Tudi v decembru nas čaka konkreten program. Mesec smo začeli s prižigom luči, kjer smo bili presenečeni nad visokim obiskom, dogajalo se bo tako na tržnem prostoru kot v Češminovem parku, kjer nas bosta, kot vsako leto, obiskala Božiček in dedek Mraz, tam bodo jaslice s svetlobnimi efekti. Sledilo bo dogajanje pod šotorom v centru Domžal, kamor letos vračamo tudi silvestrovanje, ki v Športnem parku nekako ni zaživeło. Ves konec meseca bo dogajanje na tržnem prostoru, od Veseļjakovega tedna, rock večer za mlade, Petkove pumpe, za vse generacije in verjamem, da bo obiskovalcem všeč. Vabim vse, da se nam pridružijo.

Zadnje mesece se veliko govori tudi o prenosu poklicne gasilske enote iz Heliosa na občino. V ustanavljanju je javni zavod. Boste od Heliosa odkupili tudi opremo? Kaj to pomeni za obstoječih 37 gasilcev, zaposlenih v CPV?

Odločitev, da ustanovimo javni zavod, je bila pogojena z odločitvijo Heliosa, da ne bo imel poklicne gasilske enote v dosedanji obliki, ampak le za svoje potrebe. To je pri nas prižgalo rdečo luč, saj CPV predstavlja sistem javnega gasilske službe, ki deluje na našem prostoru, med drugim ima tudi koncesijo za avtocesto in predor Trojane. Zavod bo pokrival celotno upravno enoto. Sprejeli smo Odlok o ustanovitvi, sedež ostaja Količevo 2 a, za kar imamo soglasje vseh občin in Heliosa, vsi, ki danes izvajajo to javno službo, pa naj bi ostali v delovnem razmerju in še naprej opravljali delo, za katerega so že usposobljeni in imajo ustrezno opremo. Sicer pa smo mi že delni solastniki opreme in prostora, s Heliosom smo dogovorjeni za najem kompletnih prostorov, postopoma bomo odkupili tudi opremo. Imamo izjavo Heliosa o najemu storitve s strani zavoda, podobno obljubo so nam dali tudi tisti, obiskal sem vse, ki danes najemajo storitve od CPV. Edina bojazan, da bi se kaj spremenilo za zaposlene, so poslovni razlogi, če bi se katero od podjetij odločilo za drugačno pot, a mi zagovarjamo dolgoročne pogodbe za vsaj 10 let z namenom, da lahko nova oblika organiziranosti zaživi s 1. 7. 2016. Ker so naši partnerji občine, država in vrhunska podjetja, ne pričakujem odstopanj. Naša ekipa, skupaj z vršilcem dolžnosti Francem Anžinom, bivšim vodjo pravno-kadrovske službe v Tosami, ki je bil 25 let načelnik civilne zaščite, in ki dobro pozna sistem zaščite in reševanja, bo speljala vse pravne zadeve. Zavod je s 23. 12. 2015 uradno registriran.

V zadnjih tednih letošnjega leta prihaja do sprememb na pozicijah pomembnih zavodov v občini. Razpis je bil za direktorja Centra za socialno delo, ponoviti je bilo treba razpis za direktorja Zavoda za šport in rekreacijo. Kakšna so vaša pričakovanja od bodočih direktorjev tako pomembnih institucij?

Pri CSD sodelujemo le kot en od članov sveta, glavno besedo ima ministristvo za delo. Sam sem dobil na mizo le ime kandidatke, za katero naj podamo mnenje, kar bomo storili na naslednji seji občinskega sveta. Na državnem nivoju tovrstni izbori potekajo precej mimo lokalnih skupnosti. Naš CSD pokriva pet občin, nihče od nas pa ni vedel, kdo so kandidati in kdo bo izbran, vemo le toliko, kolikor nas obveščajo naši člani v svetih zavodov. To pa velja za vse zavode, kjer je ustanovitelj država. Kjer pa smo ustanovitelji zavodov mi, imamo seveda v njihovih svetih mi večino, to velja v tem primeru za Zavod za šport. Žal se je pri izboru v prejšnjem postopku prikradla napaka, saj je svet zavoda občinskemu svetu poslal v soglasje dva kandidata, kar pa ni možno, saj se daje soglasje vedno za eno osebo, zato smo morali vse skupaj ponoviti. V tem trenutku tečejo postopki, predstavitev kandidatov, konec meseca pa bo svet zavoda odločal o morebitnem kandidatu. Tudi na občini smo sedeli s svojimi kandidati, odprti sta bili dve opciji, ali vzeti domačega strokovnjaka, ki pozna okolje ali pa izbrati nekoga od drugje, ki bi v naš prostor prinesel nekaj novega, seveda z izkušnjami vodenja in poznavanja športa. Odločili smo se, da damo priložnost domačemu in tako prišli do štirih kandidatov. Upam, da bo odločitev sveta zavoda najboljša, da bomo z novim direktorjem sodelovali vsaj tako dobro, kot smo z dosedanjim, ki odhaja po več kot 10 letih.

Res pa je, da občani tudi v zavodih, kjer mi ne vodimo postopkov, gledajo na to kot odločitve občin, tukaj govorimo o CSD, Domu upoko-jencev, Zdravstvenem domu, Knjižnici, Upravni enoti, šolah in vrtcih. V resnici imamo pod svojim okriljem le štiri zavode, v katerih lahko vplivamo na sestavo in direktorje. Sem pa z vodji posameznih zavodov zadovoljen in jim vsako leto povem zgodbo o košarkarskem sodniku, ki je vedno najboljši takrat, ko se ga ne opazi in ne dela problemov. To velja za vse direktorje, ravnatelje in vodje. Upam pa, da bomo imeli srečno roko

tudi pri izbiri direktorja Zavoda za zaščito in reševanje.

Če se ustaviva na področju sociale. Občina Domžale je pristopila k projektu odpisa dolgov. Prav tako poteka v občini projekt Viški hrane. Kako ocenjujete sodelovanje organizacij v Domžalah na področju najbolj ranljivih skupin?

Kar se tiče odpisa dolgov, je bila največja proceduralna napaka, da so župani in direktorji podpisovali izjave, še preden je zakon veljal, na vse to sem že pred tem opozarjal. V zakonu je zakomplicirano tudi to, kdo izpolnjuje pogoje. To je bil maneuver države v smislu biti všečen. Mi smo dejansko mislili, da bomo s tem nekaj rešili, ker nekaj ljudi, ki imajo dolgove je tudi v Domžalah. A izkazalo se je, da je takih manj kot 10.

Kar pa se tiče razdeljevanja viškov hrane, pa moram pohvaliti ekipo. Mi smo po sestanku vključili v projekt tudi institucije, ki prejemajo proračunska sredstva, vključili smo vse prostovoljce, od Karitasa, Rdečega križa, NK Domžale, Lionsov, Dom upoko-jencev ... Smo se pa dogovorili, da bomo na projektu prek javnih del poskusili zaposliti nekoga, ki bo projekt koordiniral, saj se služba dogaja vsak dan med 21. in 23. uro, ko se zapirajo trgovine in se pobira hrana in zjutraj od 7. do 10. ure, ko se razdeljuje. Gre za hrano, ki jo morajo velike trgovine vsak večer oddati, vse pečeno, kuhano, za kar je rok uporabe še dva dni, a ne smejo več prodajati. Do zdaj so morali za odvoz tovrstne hrane plačevati, zdaj pa pridejo naši prostovoljci, ki so ustrezno opremljeni in to odpeljejo naprej. Govorimo o več tonah hrane na leto! Resnično gre za projekt, ki prerašča prostovoljstvo in vesel sem, da je uspešen, po drugi strani pa sem žalosten, da moramo to početi, saj časi niso prijazni, zato prihaja do socialnih, finančnih in duševnih stisk.

V Domžalah si prizadevate, da bi postali Mladim prijazna občina. Katere pogoje izpolnjujete in kaj občina ponuja mladim občanom in občankam?

Da bi bili invalidom prijazno mesto, popravljamo vse klančine, postali smo Unicefovno mesto, se prijavili na razpis za mesto, prijazno čebelam, starostnikom in mladim. Po vseh teh kriterijih vidimo, kaj nam še manjka. Določene projekte za mlade bomo ali pa smo že začeli izvajati znotraj CZM, ki je v določenem času spremenil način dela in ni bil več tisto, za kar smo mislili, da bo. Z novo direktorico poskušamo to urediti in delati za vse mlade, saj imamo mladih več vrst. Menim, da so mladi vsi do 30 let, kakšen pa tudi pri 84 letih, kot je naša Mara Vilar. Ustanovili smo tudi komisijo za mlade, ki pripravlja strategijo potreb mladih, govorimo o prostorskih, finančnih in programskih zadevah. Sestavljena je zelo pluralno, člani so različni po spolih, izobrazbi, ni politično, ampak posvetovalno telo župana in od njih pričakujem, da bodo podali tudi uresničljive ideje. V projekt sta vključeni tudi obe podžupanji. Upam, da bo rezultat viden tudi na terenu.

Je pa dejstvo, da so šole v Ljubljani, prav tako je priljubljeno, da gredo mladi zvečer ven v Ljubljano. Ni več tako, kot je bilo včasih, ko je bil cel projekt iti v Ljubljano, a radi bi mlade privabili nazaj. To počnemo tudi s prireditvami. Upam, da nam bo uspelo. Spomnim se 10 do 12 let nazaj, da smo to že poskušali, vse je potekalo relativno dobro, dokler je bila struktura. Posebna zgodba je tudi Študentski klub Domžale, kjer se je veliko dogajalo, nato pa so fantje in dekleta odrasli, prišlo je do težav ... Vendar pa ravno v tem času zainteresirani študentje ustanavljajo nov študentski klub v občini, tako da jim bomo poskušali pomagati tudi skozi razpise, saj je njihovo financiranje s strani študentskega servisa bistveno

Moje želje so povezane z družino, najbližjimi, prijatelji, s katerimi smo ekipa in že delamo načrte, da bomo skupaj navijali na Pokljuki, v Planici, načrtujemo jadranje, skupinske piknike. Rad sem v družbi, se poveselim, a ko je treba delati, se dela.

manjše, kot je bilo včasih, a klub mora delovati. V Domžalah imamo zelo veliko dijakov in študentov.

Turizem. Občutek imamo, da smo v Domžalah nekoliko izgubili smisel za to, da se ne znamo povezati, vse prevečkrat je slišati, da nimamo kaj pokazati. Kam bi vi kot župan peljali skupino turistov, tujih ali domačih, ko bo obiskali naše mesto?

Moram odkrito povedati, da se ves čas borim z mnenjem, da Domžale niso turistično mesto, a menim, a to ni čisto res. Sicer nismo turistični v smislu mondenosti, ne vem kakšnih hotelov, a kljub temu imamo kar nekaj za pokazati. Imamo zgodovino, tradicijo, v letošnjem letu smo odprli slamninarsko pot, imamo nekaj učnih poti, žalosti pa me, da se z gradom Krumperk nič ne premakne. Imamo tudi edinstvenega hrošča Robiča, pa Železno jamo na Gorjuši. Lepo je, da se pohvalimo, da je v naši občini deloma tudi Arboretum, pa jih peljemo tja, jim pokažemo grad Jablje, čeprav je v drugi občini, pokažemo jim tudi Čebelarški muzej, poskušamo delovati regijsko. Nahajamo se v regiji skupaj s Kamnikom, ki je bolj staro in turistično mesto, mi pa smo mladi. Upamo, da bomo z ustanovitvijo Domžalskega informacijskega centra (DIC), ki naj bi prevzel vlogo turizma, zaživeli. Ljudem bi se morali pokazati tudi prek Regijske razvojne agencije Ljubljana in jim ponuditi možnost, da turiste, ki jih ima Ljubljana, pripeljejo v Slamninarski muzej, po slamninarski poti, na Gorjušo, lahko imajo 'mini Postojnsko jamo' zelo blizu. A potrebni so volja, prostor, denar in načrt. V novi sestavi komisije za turizem poskušamo to izvesti, v prihodnjem letu je v načrtu ustanovitev DIC-a, pravno-formalna ureditev prostora, ki naj bi bili za sedaj v prostorih na ploščadi pri športni dvorani, desno od vhoda, kjer je bil včasih loto, pa potem sadje zelenjava. Prostor je že ves čas naš in smo ga zdaj tudi dobili nazaj v posest in iz njega lahko nekaj naredimo, je v centru in dostopen vsem.

Zanimiva pa je anekdota z obiska gostov iz prijateljskega mesta s Primorske, ki smo jih skozi Kamnik peljali na Veliko planino v Domžalski dom, kar je bilo za njih zanimivo. Bilo je čudovito in zvečer na večerji so nas vprašali, kako velika je naša občina. Na koncu sem jim moral odkrito povedati, da smo se peljali skozi občino Kamnik, saj na turizem gledamo regijsko, smo vsi več ali manj prijatelji in skupaj lahko naredimo marsikaj.

Ce je bila nekoč naša občina najbogatejša, še v času združenih občin, pa danes temu ni več tako. Gospodarstvo je precej okrnjeno, pa vendar, na kakšen način Občina Domžale podpira rast in razvoj lokalnega gospodarstva? Kje vidite prednosti za gospodarski razvoj v Domžalah in kje so slabosti?

Lokalna skupnost ima edino pristojnost na temo gospodarstva – urbani zem. Občine nimamo več pristojnosti, kot smo jih imele včasih. To priznavajo tudi moji kolegi, nekdanji župani in predsedniki izvršnih svetov, ki jih vsako leto januarja povabim na kosilo. Takrat so imeli v svojih rokah vsa orodja, davčno, geodetsko, inšpekcije, policijo, vse je bilo v pristojnosti župana, občine so bile večje in finančno močnejše. Domžale so takrat to znale izkoristiti, predvsem zato, ker so se ves čas zanašali nase in cenili in spoštovali svoje ljudi. Ljudje so to vračali tako, da so bili pridni in razvijali gospodarstvo tako v ekstenzivnih panogah kot podjetništvu. V najboljšem času smo imeli prek 2000 obrtnikov in podjetij, ki pa so s spremembo sistema počasi ugašala. Z nostalgijo govorimo o Induplati, Univerzale, Toko, ki jih ni več. To je treba jemati kot dejstvo, da se je bilo treba prestrukturirati. Sprašujejo me tudi, zakaj v Domžalah ni veliko novih trgovin. Trgovino naredi investitor, jaz lahko le posredujem željo občanov. Pomagamo lahko le v smislu prijaznosti izgradnje komunalnih vodov, cest, razsvetljave.

Tudi na gospodarstvo gledam regijsko, saj je v domžalskih podjetjih Helios, Količevo Karton, Lek in Tosama več kot pol zaposlenih občanov drugih občin in tudi to je v redu, le vedeti je treba, da Domžale kot lokalna skupnost zelo težko karkoli naredijo na področju gospodarstva. Imamo ideje, da bi zniževali davke, investitorjem omogočili nižji komunalni prispevek in vsakdo, ki do mene pride z novo idejo in možnostjo odpiranja novih delovnih mest, mu rečem, naj prinesejo poslovni načrt, kjer bodo navedeni tudi viri financiranja, saj je lažje nekaj govoriti, kot pa narediti. Žal smo tudi občina, ki ima več zaposlenih izven našega mesta kot v mestu, kar je eden od kriterijev, ki ga merijo na področju razvoja in nas uvršča na drugo ali tretje mesto, sicer bi bili lahko prvi. Z gospodarstvom sodelujemo, kolikor je mogoče, tudi ob prevzemu Heliosa smo imeli predstavitev na občinskem svetu, podane so bile določene zaveze. Je pa tako, da te načeloma tisti, ki pride v tvoj prostor, poslušajo, a na koncu svojo vlogo odigra kapital.

V Domžalah imamo konkretno priseljevanje. Bi lahko rekli, da imajo občani v našem mestu vrednote našega mesta, da se z mestom poistovetijo in ne le ,prihajajo spat' v Domžale?

Domžale seveda so spalno naselje, saj imamo 11.000 gospodinjstev, imamo bloke, hiše in vsi v gospodinjstvih spimo. A se pri nas vseeno marsikaj dogaja. Je pa res, da ljudje po cele dneve delajo v drugih občinah, so med tdnom relativno slabo prisotni, zato jih skušamo zvabiti ob sobotah na tržni prostor s prireditvami. Tudi tisti, ki niso avtohtoni Domžalčani, želimo, da se počutijo dobrodošle, zato privabljam k predstavitvi občine, iz katerih sicer prihajajo. Naši stalni gostje so Korošci, Prekmurci, Primorci, da se na tak način povežejo z domačo kulturo in spoprijateljijo z nami. So se pa nekateri zelo dobro vključili v naš domžalski sistem, sodelujejo pri javnih in humanitarnih projektih, prihajajo na prireditve in so Domžale vzeli za svoje. Še vedno pa so nekateri, predvsem v novejših stanovanjih, ki so v Domžale prišli zaradi bližine Ljubljane in se od petka do nedelje še vedno vračajo k staršem. A to velja le za generacijo, ki je zdaj tukaj, njihovi otroci hodijo v šole, vrtce, glasbeno šolo, na športne treninge in bodo čez čas postali pravi Domžalčani. Seveda pa se bodo nekateri tudi odselili.

Ali znamo izkoristiti intelektualni kapital svojih občanov in kje še vidite priložnosti za nadgradnjo, večjo vključenost v vsakdanje življenje in pri dvigu kvalitete bivanja?

Ko smo pisali strategijo do leta 2025, so bili eden od mojih tematskih sklopov tudi znani Domžalčani in Domžalčanke, ki so v poslovnem, političnem in kulturnem svetu prestopili meje naše občine. Skoraj vsak dan me preseneti podatek, kdo vse živi v Domžalah, od ministrov, umetnikov, do direktorjev, bančnikov, skratka veliko vrhunskih slovensko in širše poznanih strokovnjakov, znanstvenikov, doktorjev znanosti in vsak ima svojo idejo. Pri pravi strategiji smo poklicali vse, ki jih poznamo, da nam pomagajo, podajo njihov pogled in koncepte. Bilo je zanimivo, saj smo dobili mnenja zgodovinarjev, finančnikov, računalničarjev in iz vsega tega naredili, kar se je dalo.

Vsako leto ste z občani in občankami na silvestrovanju. Verjetno bo tudi letos temu tako. Kdaj pa si vi privoščite osebni pobeg?

Z osebnimi pobegi je problem, saj mi vsako leto ostane med 25 in 30 dni dopusta, ker ga ne uspem porabiti do junija, dokler mi odšteva jo še star dopust. Vsake toliko je treba pobegniti. Je pa res, da kamorkoli grem, me poznajo, in vedno se najde nekdo, ki me na dopustu povpraša za kakšen pločnik, prostor v vrtcu. Sredi Egipta so me že spraševali, zakaj zimska služba pride k njim čisto nazadnje. Moj plan je tak, da kolikor se da izkoristim prvomajske počitnice, dopust od konca julija do 15. avgusta, ko je pri nas bolj mrtvilo, tukaj pa so še krompirjeve počitnice. Za novo leto pa sem doma. Vmes rad pobegnem na Veliko planino, ki mi je zelo pri srcu, in na morje, kjer imam veliko prijateljev, zato se pogosto kar usedemo v avto in gremo za dva dni na morje. Več žal ne gre, saj so tukaj obveznosti. Sem pa definitivno ljubitelj morja, jadranja in to je tisto, česar si ne pustim vzeti.

Ko župan ni samo župan ... kaj so vaši največji osebni izzivi v prihajajočem letu?

Osebni izzivi so več ali manj povezani z najbližjimi, odraščajočima otrokoma, kako preživeti kakšen dober dan. Vedno znova ponavljam, da ne smeš nikoli zanemariti svojih prijateljev in prijateljic, ki jih imam kar nekaj, smo namreč velika skupina. Iz izkušenj in pogleda nazaj vidim, da te lahko hitro pozabijo in kot vedno rečem mojim fantom in dekletom, ko te ni, te ni. Danes si tukaj, si župan, vsi te poznajo, hvalijo, kdor te ne hvali, govori za tvojim hrbtom. A kot vedno pravim, če govorijo za mojim hrbtom, sem korak pred njimi. Moje želje so povezane z družino, najbližjimi, prijatelji, s katerimi smo ekipa in že delamo načrte, da bomo skupaj navijali na Pokljuki, v Planici, načrtujemo jadranje, skupinske piknike. Rad sem v družbi, se poveselim, a ko je treba delati, se dela.

Občina Domžale je velika občina in moja želja je, čeprav bo težko, da tudi jaz osebno pomagam pri tem, da ostane vsaj tako, kot je, sploh glede na to, da nam znižujejo sredstva, nam zmanjkuje denarja ... Upam, da bo kak občan zadel na lotu, da bomo dobili 15 odstotkov davka. Vsakokrat, ko to povem, se ljudje smejijo, a jaz mislim resno. Delamo dolgoročno, gledamo vsaj 10-20 let naprej, skrbimo za kvalitetno izvedbo projektov. Trudim se, da se vse naredi, tako na osebnem, službenem in še kakšnem področju. □

V oktobrski številki Slamnika (številka 10/2015) smo v intervjuju z Milanom Mariničem pomotoma zapisali, da je bil član štiričlanskega Upravnega odbora Prešernovega sklada. Pravilen zapis se glasi: »V tem času sem bil tudi štiri leta član Upravnega odbora Prešernovega sklada.« Zahvaljujemo se za razumevanje.

V Izoli tretja edicija festivala IZIS

[vsi članki](#)[Aktualno v Obalno-kraški regiji](#)

24.12.2015

V Izolo se jutri začenja festival IZIS, pod katerega se popisuje iniciativa mlajše generacije umetnikov in kulturnih producentov, ki delujejo v slovenski Istri. Njegovo vodilo je ..

je povedal programski vodja Kulturno-izobraževalnega društva PiNA Borut Jerman. V dveh dneh se bodo zvrstili razstava, performansi ter glasbeni nastopi, pogovori in literarna branja. Festival nastaja s podporo Italijanske samoupravne narodne skupnosti Izola, In/Visible cities festivala urbane multimedije, Ministrstva za kulturo in Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti.

FORNAČE: Tradicionalna jesenska razstava Likovnega društva Solinar

Lepote našega kraja

V piranski občini deluje kar nekaj likovnih društev in med njimi ima likovni klub Solinar že 23-letno tradicijo. Svoj atelje z galerijo Impresija ima na Fornačah, kjer se člani nekajkrat na leto predstavijo tudi z razstavami svojih zadnjih del.

Tako so julija povabili na razstavo Polepanje po Istri, konec novembra pa v sodelovanju z ZKD Piran, JSKD OI Piran in Občino Piran še na njihovo tradicionalno jesensko razstavo, ki so jo poimenovali Lepote našega kraja. Na slednji je z enim ali več deli sodelovalo 11 njihovih članov.

Prizadevni člani širijo svoja likovna obzorja pod strokovnim mentorstvom. Do nedavnega je bil njihov mentor akademski slikar Milan Todič, sedaj pa nova znanja pridobivajo ob pomoči slikarke Liljane Stipanov. Ta je ob otvoritvi zadnje razstave poudarila, da z zadovoljstvom sodeluje s skupino ljudi, ki jih poleg veselja do likovnega ustvarjanja povezujejo še druge človeške vrline. Pohvalila je tudi predsednico društva Jasno Bušič za njeno osebno angažiranost, pa tudi preko njenih slik posredovana prefinjena likovna občutenja.

Kot je povedala Stipanova, je njihova zadnja razstava predvsem zbirka pejsažnih motivov, ki izhajajo iz poletnih doživetij avtorjev in se tematsko navezujejo na lepote Pirana, njegove okolice ter še zlasti morja. Likovniki so tako iskali inspiracijo v motivih piranskih vedut, ulic, Benečanke, Punte, Bernardina, mestnega obzidja, solin, ribičev, škvera na Seči in ne nazadnje tudi delfinov. Posebej velja omeniti edini skulpturni deli. To je Sonce Atilia Radjkoviča in skulptura iz kolesnih verig Zlata ribica Giulia Ruzzierja.

Poleg njihju so razstavljali še Mario

Benčič, Bruno Bonin, Cveta Borštnar, Ludvika Cerkvenik, Tatjana Grubešič, Ana Jeretič, Daša Košota Šošarič, Marta Kunaver in Jasna Bušič. Otvoritev razstavo sta z glasbenim programom popestrila mandolinist Arcangelo Svetini in pevka Darinka Eller, z nagovorom pa jo je odprla Zorica Mužinič. Poudarila je prizadevanja likovnikov za bogatitev kulturnega in družbenega življenja Pirana. Ob tem se je njena interpretacija slik in njenih čustev ob njih dotaknila vseh prisotnih. Razstavo je pospremil katalog Impresije 2015, ki predstavlja večino razstavljenih del in nagrajena dela iz projekta Zlata paleta 2014, ki ga organizira Zveza likovnih društev Slovenije.

Člani kluba so se po razstavi začeli intenzivno pripravljati za pridobivanje certifikatov kakovosti in Zlatih palet za leto 2015. Za leto 2014 sta Zlati paleti dobili Maja Kraiger za risbo in Marija Beganovič za realizem. Certifikate kakovosti za risbo oziroma grafiko pa so prejeli Marjana Petovar, Marija Beganovič, Tatjana Grubešič in Dragica Bolanča Bončina. JANEZ MUŽIČ

Otvoritev razstave v galeriji Impresija.

Foto: Cveta Borštnar

Jubilejni koncert Tunjiškega okteta

Praznovanje tridesetletnice delovanja Tunjiškega okteta, ki se je pričelo letos maja s sedemnajstim Pozdravom Mariji in se nadaljevalo s Koncertom cerkvenih pesmi na praznik sv. Ane, se je slovesno zaključilo z jubilejnim koncertom, ki je bil 28. novembra ob 19. uri v avli Podružnične šole Tunjice.

MATEJ STELE

Tunjice – Pevci Tunjiškega okteta pod vodstvom Olge Stele so v programu zapeli devet pesmi, pri čemer so dali glavni poudarek slovenski narodni in umetni pesmi. Gostje koncerta so bili pevci Šenturškega okteta pod vodstvom Braneta Jagodica, ki so svoj nastop popestrili s harmoniko. Prireditelj je povezovala Urša Klemenc, ki je poslušalce popeljala skozi trideset let delovanja domačega okteta.

Ob koncu je bil čas za priznanja, zahvale in čestitke. V imenu **Javnega sklada za kulturne dejavnosti (JSKD)** je oktetu čestitala Tina Dobovšek, samostojna svetovalka kamniške območne izpostave **JSKD**, ki je tudi podelila Gallusova priznanja za aktivno udejstvovanje na področju ljubiteljske glasbene dejavnosti. Srebrno priznanje za več kot desetletno pevsko dejavnost je prejel Matej Stele, častna Gallusova priznanja za več kot tridesetletno zvestobo zborovskemu petju pa so prejeli Janez Golob, Franc Stele, Milan Stele in Štefan Stele. Besedo je povzel predsednik KS Tunjice Matjaž Sedušak, ki je slavljencem čestital v imenu sokrajanov. V imenu okteta se je poslušalcem, dolgoletnim sode-

Pevci Tunjiškega okteta so letos praznovali trideset let delovanja.

lavcem, podpornikom in prijateljem zahvalil Matej Stele. Sledila je zahvala sponzorjem – Občini Kamnik in podjetju Samson Kamnik (Sašu Mikušu) ter OŠ Tunjice, ki oktetu že vrsto let daje brezplačno na voljo prostor za vaje in je, tudi brezplačno, dovolila uporabo avle za izvedbo jubilejnega koncerta.

Oktetovci so se zahvalili tudi nekdanjima, sicer odsotnima, župnikoma Pavletu Juhantu in Jožetu Razingerju, da sta omogočila izvedbo že 17 srečanj Pozdrav Mariji, ter sedanjemu župniku Edi-

ju Strouhalu, ki je dovolil snemanje zgoščenke v cerkvi. Hvala župniku Ediju Strouhalu za pristrčno voščilo! Posebno zahvalo in priznanje za skoraj tridesetletno delovanje v oktetu je prejel dolgoletni pevec in nekdanji predsednik Ciril Vinšek, ki je postal prvi častni član pevskega društva Tunjiški oktet. Ob jubileju so Tunjiškemu oktetu čestitali Šenturški oktet, Vox Annae, Kranjski kvintet, Zbor Šmartin ter z nekoliko zamude (po koncertu) tudi Jurovski oktet.

Za konec so pevci domače-

ga okteta kot dodatek zapeli dve pesmi. Sledilo je prijetno druženje nastopajočih in obiskovalcev. Ob jubileju je Tunjiški oktet izdal novo, že svojo drugo zgoščenko, naslovljeno *Moje pesmi*, na kateri je 18 pesmi. Zgoščenci je priložena brošura, v kateri so na 16 straneh v besedi in sliki predstavljeni zgodovina društva, zasedba ter največja kulturna prireditelj v Tunjicah, ki jo že 17 let organizira Tunjiški oktet – Srečanje oktetov in malih vokalnih skupin Pozdrav Mariji.